

«لندن ۲۰۴۱» با تضمین شهردار به شهر بدون استرس تبدیل می‌شود؛

پایتخت‌داری به سبک لندن

برنامه ۲۹۰ صفحه‌ای شهردار لندن برای مسکن، ترافیک و آلودگی شهردار لندن برای حادث‌ترین چالش زندگی در کلان‌شهرها که گریبان ساکنان پایتخت انگلستان را نیز گرفته است، اعمال سبک متفاوتی از برنامه‌ریزی شهری را آغاز کرد. «صادق امان‌خان» ملقب به «صادق‌خان»، یک برنامه ۲۹۰ صفحه‌ای برای ارتقای «کیفیت زندگی در لندن» تهیه کرده و با «انتشار عمومی» پیش‌نویس آن در سامانه شهرداری و «فراخوان رسمی» برای جلب نظرات موافقان و مخالفان و ایده‌های مکمل، خود را متعهد کرده است «پایتخت انگلستان را تا سال ۲۰۴۱ به شهری عاری از ترافیک، آلودگی و کمبود مسکن» تبدیل کند.

«صادق‌خان» با این سبک برنامه‌ریزی، از یک سو وعده برخی شهرداران مبنی بر «اداره شهر با مشارکت ساکنان» را در لندن از طریق «به رسمیت شناختن حق اظهارنظر شهروندان نسبت به هر نوع تصمیم شهرداری» محقق کرده و از سوی دیگر با ارائه تضمین کتبی (تعهد قیدشده در برنامه) برای بهبود اساسی سه عنصر شکل‌دهنده کیفیت زندگی در کلان‌شهرها، «برنامه لندن ۲۰۴۱» را به لحاظ جدایی از یکسری «اقدامات زودگذر و تبلیغاتی یا شوهای عمرانی بی‌خاصیت در شهر»، به صورتی پرمحتوا و کارآمد تنظیم کرده است. گزارشی از جزئیات این برنامه حاکی است شهردار لندن بنا دارد با یک برنامه برای حل مسائل سه‌گانه «مسکن»، «ترافیک» و «آلودگی» به عنوان عناصر کیفیت زندگی شهری، پایتخت انگلستان را در سال ۲۰۴۱ به شهر خوشایند و بدون استرس تبدیل کند. محور این برنامه، «تردد و ترافیک» را هدف قرار داده اما محتوای آن، به تسهیل تامین مسکن، کاهش ذرات آلاینده هوا و حتی اشتغال شهری منجر خواهد شد. برنامه شش‌بخش‌پذیر «صادق‌خان»

پنجره ایرانیان؛ شهردار لندن با تشریح «۱+۱۵» ویژگی شبکه حمل‌ونقل شهری، متعهد شده است پایتخت انگلستان را در سال ۲۰۴۱ به شهر «بدون استرس» تبدیل کند؛ «مترو»، محور برنامه است.

به نقل از دنیای اقتصاد، شهردار لندن با طرح‌ریزی متفاوت برای اداره شهر، چشم‌انداز ۲۵ ساله کیفیت زندگی در پایتخت انگلستان را تصویر کرد. پیش‌نویس برنامه ۲۹۰ صفحه‌ای «صادق‌خان» برای حل سه چالش ترافیک، آلودگی و مسکن، با هدف جلب نظر ساکنان لندن و تضمین اجرای موفق، در سامانه شهرداری منتشر شده است تا ایده‌های مکمل دریافت شود.

مجموعه شهرداری لندن به منظور افزایش مشارکت عمومی در امر سیاست‌گذاری شهری، پیش‌نویس طرح تحول حمل‌ونقل لندن را در قالب یک سند ۲۹۰ صفحه‌ای در ماه ژوئن سال جاری منتشر کرد و از شهروندان خواست که دیدگاه‌های خود را ظرف مدت یک‌ماه در سامانه نظرسنجی وارد کرده یا از طریق پست‌الکترونیک ارسال کنند. فرصت مشارکت در این طرح چندی پیش پایان یافت و شهرداری لندن مشغول بررسی دیدگاه‌های ارسالی شهروندان است. نسخه نهایی استراتژی حمل‌ونقل صادق‌خان، پس از اعمال تغییرات پیشنهادی، در ابتدای سال آینده میلادی منتشر خواهد شد.

پیش‌بینی می‌شود جمعیت لندن از ۹ میلیون کنونی تا سال ۲۰۴۱ به بیش از ۱۰/۵ میلیون نفر افزایش یابد. که باید راه‌های تازه‌ای برای گسترش لندن یافت. با حفظ روند کنونی، تا سال ۲۰۴۱ افزایش تقاضا برای حمل و نقل شهری موجب خواهد شد که ۷۱ درصد از سفرهای شهروندان با متروی لندن در ساعات اوج شلوغی صبحگاهی، در شرایط ازدحام انجام شود. به این ترتیب ۶۵ درصد از سفرهای صبحگاهی شهروندان با راه‌آهن سراسری نیز در شرایط ازدحام صورت خواهد گرفت. در چنین شرایطی اهالی لندن به‌طور متوسط سالانه دو روز و نیم از عمر خود را در گره‌های ترافیکی هدر خواهند داد. از سوی دیگر لندن در رعایت حدنصاب ذرات آلاینده موفق نبوده است. حتی سطوح پایین این ذرات معلق نیز برای سلامت شهروندان مضر است، اما لندن حتی استاندارد پیشنهادی سازمان بهداشت جهانی را نیز تامین نکرده است. طبق پژوهش‌های انجام شده، لندن با روند کنونی، تا سال ۲۰۳۰ هم قادر به رعایت معیارهای مربوطه نخواهد بود. بیش از یک‌چهارم خیابان‌های لندن در سال ۲۰۲۰ با این استانداردها مطابقت نخواهند داشت. عدم پیروی از این استانداردها لندن را با خطر تحمیل جریمه‌های سنگین از سوی اتحادیه اروپا قرار داده بود.

گرچه این معیارها در قوانین دولتی انگلستان بازتاب یافته‌اند، اما با خروج انگلستان از اتحادیه اروپا، استانداردهای هوای پاک این اتحادیه در لندن موضوعیت نخواهد داشت و فعالان نگران کم‌رنگ‌شدن اقدامات دولتی در جهت بهبود وضعیت آلاینده‌ها در شهرهای بزرگ انگلستان و به‌ویژه لندن هستند. شهردار در اجرای این قوانین مصمم است و می‌خواهد این کلان‌شهر را تا سال ۲۰۵۰ به شهری فاقد کربن تبدیل کند. این در حالی است که با روند کنونی تا سال ۲۰۵۰ تنها می‌توان انتشار گاز دی‌اکسید کربن را به نصف تقلیل داد. محاسبه تاثیر اقتصادی تغییرات اقلیمی، بسیار پیچیده و تقریباً ناممکن به‌نظر می‌رسد، اما

در بخش حمل و نقل و ترافیک شهری، دارای «۱+۱۵» ویژگی کمی و کیفی است به‌طوری که «۱+۶» شاخص ترافیکی که منشا استرس ساکنان کلان‌شهرها محسوب می‌شود، طی ۲۵ سال آینده به میزان مشخص، به نفع ساکنان مجموعه شهری لندن بهبود می‌یابد. در این برنامه، «مترو» و «اتوبوس» به وسایل نقلیه قابل رقابت با خودروی شخصی به منظور پوشش بیش از ۵۰ درصد سفرهای درون‌شهری لندن تبدیل می‌شوند تا ترافیک حداقل ۱۵ درصد و ازدحام در مترو حداقل ۲۰ درصد کاهش یابد و سرعت نقل و انتقال مسافر در شبکه حمل و نقل عمومی حداقل ۱۰ درصد افزایش پیدا کند. کاهش غلظت ذرات آلاینده در آسمان لندن به سطح استاندارد و همچنین حل مشکل نیاز به ۵۰ هزار واحد مسکونی جدید در سال از طریق توسعه ظرفیت سکونت حومه لندن نیز دو اثر مثبت دیگر «برنامه لندن ۲۰۴۱» است. «صادق‌خان» برای معمای تامین مالی توسعه مترو و ناوگان اتوبوسرانی شهری، یک استراتژی اعتباری با ۷ سرفصل تدارک دیده که کمترین اتکا را به بودجه دولتی و شهرداری دارد.

طرح تحول حمل‌ونقل لندن

صادق‌خان، شهردار لندن، چشم‌اندازی برای آینده این کلان‌شهر ترسیم کرده است که حمل‌ونقل شهری در آن نقش محوری دارد. صادق‌خان پیشنهاد می‌کند با تحول حوزه حمل‌ونقل شهری می‌توان لندن را به شهری برای همه لندنی‌ها، تبدیل کرد. او قصد دارد لندن را شهری سبزتر، سالم‌تر و برخوردارتر سازد. استراتژی حمل‌ونقل صادق‌خان نقشه راهی است که دورنمای تحول حمل‌ونقل لندن را در ۲۵ سال آینده ترسیم می‌کند. این سند نشان‌دهنده عزم او برای متحول ساختن خیابان‌های لندن، بهبود حمل‌ونقل عمومی و فرصت‌آفرینی برای توسعه مسکن‌سازی و اشتغال است. از دید صادق‌خان، حمل‌ونقل تنها زندگی‌روزمره ما را متأثر نمی‌سازد و تنها به جابه‌جایی‌های روزانه محدود نمی‌شود. حمل‌ونقل می‌تواند به ایجاد فرصت‌های تازه برای اهالی لندن منجر شود و شخصیت تازه‌ای برای شهر بسازد.

به‌عنوان شهردار لندن، صادق‌خان متعهد شده است در جهت تامین حمل‌ونقل ارزان، قابل اعتماد و مطمئن گام بردارد. او چنین سامانه حمل‌ونقلی را حق شهروندان می‌داند و معتقد است چنین سامانه‌ای می‌تواند ظرفیت‌های موجود برای بهبود زندگی عموم را بارور سازد.

پیش‌بینی‌های علمی نشان داده است تغییرات اقلیمی کنترل نشده می‌تواند ۵ تا ۲۰ درصد تولید ناخالص داخلی لندن را متاثر سازد، در حالی که انجام اقدامات پیشگیرانه تنها به منابعی به ارزش یک تا ۲ درصد از تولید ناخالص داخلی لندن نیاز دارد.

مهم‌ترین اولویت‌های این برنامه عبارت است از: «خیابان‌های سلامت» که برای مقابله با معضل کم‌تحرکی طراحی شده‌اند، کاهش ترافیک در سطح خیابان‌های لندن، هوایی پاک‌تر و تلاش در جهت رسیدن به چشم‌انداز شهر بدون کربن، سیستم حمل‌ونقل شهری قابل‌اتکا که توانایی پاسخگویی به جمعیت را داشته باشد، شبکه حمل‌ونقلی مقرون به‌صرفه و در دسترس، سرمایه‌گذاری در حوزه حمل‌ونقل به منظور حمایت از توسعه بخش‌های مسکن و اشتغال. در این پیش‌نویس، رویکرد خیابان‌های سلامت مورد توجه قرار گرفته است. به این ترتیب، سلامت و کیفیت تجربه فردی در بحث برنامه‌ریزی شهری در اولویت قرار می‌گیرند. به منظور دستیابی به اهداف زیر، رویکرد خیابان‌های سلامت در کل سامانه حمل‌ونقل به کار گرفته خواهد شد:

خیابان‌ها و مردم سالم: ۸۰ درصد از سطح عرصه‌های عمومی شهر لندن را خیابان‌ها تشکیل می‌دهند. تبدیل این خیابان‌ها به «خیابان‌های سلامت» به افزایش کیفیت زندگی همگان منجر خواهد شد. بر اساس چشم‌انداز تحول حمل‌ونقل لندن، صادق‌خان قصد دارد با انجام موارد زیر این هدف را محقق سازد: دگرگون ساختن خیابان آکسفورد، معرفی و گسترش محدوده بسیار پاک، حذف تلفات و جراحات حوادث رانندگی در خیابان‌های لندن و احداث شبکه مسیرهای دوچرخه‌سواری در سراسر لندن.

تجربه‌ای مناسب از حمل‌ونقل شهری: حمل‌ونقل عمومی بهترین گزینه برای طی کردن مسافت‌هایی است که نمی‌توان پای پیاده و یا با دوچرخه طی کرد. متروی لندن در حال حاضر ۱۱ خط و ۲۷۰ ایستگاه فعال دارد و طول شبکه ریلی آن به ۴۰۲ کیلومتر می‌رسد. در ساعات اوج ترافیک ۵۴۳ قطار در این خطوط حرکت می‌کنند. هم‌اکنون بیش از ۳۶ درصد از سفرهای درون‌شهری با خودروهای شخصی انجام می‌شود و سهم حمل‌ونقل عمومی از این مجموعه تنها ۳۷ درصد است. تجربه سفری سریع و آسوده با حمل‌ونقل عمومی، جایگزینی جذاب برای استفاده از خودروهای شخصی خواهد بود و پیشنهاد شهردار برای تحقق چنین شرایطی بدین قرار است: احداث خط قطار شماره دو لندن، به روزرسانی و توسعه شبکه مترو لندن، افزایش موارد حق تقدم برای شبکه اتوبوس‌های شهری لندن و تسهیل دسترسی عموم مردم به ایستگاه‌ها و وسایل حمل‌ونقل عمومی.

خانه‌ها و مشاغل جدید: لندن سالانه نیازمند بیش از ۵۰ هزار دستگاه مسکن جدید است و تا سال ۲۰۴۱ ناگزیر باید بیش از ۲/۱ میلیون فرصت شغلی جدید ایجاد شود تا کیفیت زندگی همه افزایش یابد. پیشنهاد شهردار برای تحقق این اهداف عبارت است از: تبدیل برخی معابر شهری به پیاده‌راه، توسعه خطوط مترو، ایجاد خط جدید حمل‌ونقل آبی بر رودخانه تایمز، توسعه واحدهای مسکونی در اراضی دولتی در مجموعه شهری لندن. استراتژی حمل‌ونقل لندن چشم‌انداز ۲۵ سال آینده این کلان‌شهر را مورد توجه قرار می‌دهد و تمامی جوانب حمل‌ونقل شهری را مد نظر دارد. اجرای موفقیت‌آمیز این طرح، مستلزم تحقق این موارد است: ایجاد آمادگی برای فناوری‌های جدید و تغییرات غیرقابل پیش‌بینی که در شیوه زندگی روی می‌دهد، یافتن راهی منصفانه‌تر و کارآتر برای تامین هزینه‌های توسعه حمل‌ونقل شهری لندن و همکاری با سایر ذی‌نفعان پروژه، نظیر ارگان‌ها و کسب‌وکارها در سطح شهر لندن و فراتر از آن.

گزارش پیشرفت اجرای این طرح، به‌صورت سالانه در وبگاه «سفر در لندن» منتشر می‌شود.

دورنمای لندن ۲۰۴۱: لندن پس از اجرای استراتژی حمل‌ونقل شهردار رنگ دیگری به خود خواهد گرفت عمده این تغییرات عبارتند از: کاهش ۳ میلیونی سفرهای درون شهری با خودروی شخصی، کاهش تملک خودروی شخصی در لندن به میزان ۲۵۰ هزار دستگاه، کاهش ۱۰ تا ۱۵ درصدی ترافیک، کاهش ۱۰ درصدی حمل‌ونقل کالاهای در ساعات اولیه صبح، افزایش ۱۰۰ درصدی سفرها با شبکه قطار شهری، افزایش ۹۰ درصدی ظرفیت قطارهای شهری لندن، افزایش ۸۰ میلیون صندلی / کیلومتر به شبکه قطارهای شهری، کاهش ۱۰ تا ۲۰ درصدی ازدحام در قطارهای شهری، افزایش ۶۰ درصدی سفرها با شبکه اتوبوس‌های شهری، افزایش ۱۰ تا ۱۵ درصدی سرعت اتوبوس‌های شهری، در زمینه آلاینده‌ها: کاهش ۷۲ درصدی انتشار دی‌اکسید کربن، کاهش ۹۴ درصدی انتشار دی‌اکسید

نیتروژن، رعایت سطح مجاز ذرات معلق در تمامی خیابان‌های لندن. کاهش ۷۰ درصدی تلفات و آسیب‌های جدی ناشی از سوانح رانندگی در سطح خیابان‌های لندن به‌طوری که از سال ۲۰۳۰ هیچ شهروندی به‌عنوان مسافر یا راننده در اثر تصادفات اتوبوس‌های شهری لندن کشته نخواهد شد.

شهروندان برای دسترسی به امکانات و خدمات شهری وابستگی کمتری به خودروهای شخصی خواهند داشت به‌طوری که بیش از یک میلیون نفر (۱۰ درصد جمعیت) در مناطقی زندگی خواهند کرد که بهترین امکانات ارتباطی را در اختیار خواهند داشت و بیش از ۷/۶ میلیون نفر (۷/۵ درصد جمعیت) با استفاده از امکانات حمل‌ونقل شهری، کمتر از ۴۵ دقیقه تا مرکز لندن فاصله خواهند داشت. این رقم در مقایسه با شرایط کنونی ۳/۲ میلیون نفر بیشتر است. به این ترتیب تعداد شهروندانی که با حمل‌ونقل شهری در کمتر از ۴۵ دقیقه به فرصت‌های شغلی دسترسی دارند، بیش از ۷۰ درصد افزایش خواهد یافت. در راستای توسعه حمل‌ونقل ارزان، قیمت بلیت وسایل نقلیه عمومی تا سال ۲۰۲۰ در لندن افزایش نخواهد یافت.

رسیدن به چشم‌اندازی که ارائه شده است، بودجه سالانه‌ای بالغ بر ۳/۳ میلیارد پوند طلب می‌کند. استراتژی مجموعه شهرداری لندن برای تامین منابع مالی این طرح به شرح زیر است: عوارض کسب‌وکار که در اختیار شهرداری قرار خواهد گرفت و جایگزین بودجه عملیاتی و سرمایه‌گذاری دولتی خواهد شد، وام‌های موسسه حمل‌ونقل لندن که بر اساس درآمدهای آینده این موسسه دریافت می‌شود، درآمد ناشی از فروش بلیت شبکه حمل‌ونقل شهری و عوارض طرح ترافیک، درآمد ناشی از تبلیغات شهری و فروش و اجاره دارایی‌های شهرداری، سرمایه‌گذاران خصوصی، بودجه‌های دولتی دیگر، طرح اخذ عوارض ارزش‌افزوده توسعه‌یافتگی از املاک. در شرایطی که توسعه‌یافتگی ناشی از ارائه خدمات حمل و نقل عمومی است. در طول اجرای این طرح روش‌های تامین منابع مالی به‌طور مرتب پایش شده و در صورت لزوم تغییراتی در آنها ایجاد خواهد شد.

در اجرای این طرح سه فاز زمانی پیش‌بینی شده است. فاز نخست آن در فاصله سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۰ است و بر فعالیت‌های زیرساختی تمرکز دارد. فاز دوم در فاصله سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۳۰ اجرا می‌شود و بر فعالیت‌های توسعه تمرکز دارد و فاز نهایی آن از سال ۲۰۳۰ تا ۲۰۴۱ اجرا می‌شود و بر بهینه‌سازی متمرکز است.

پیش‌نیاز اصلی: کاهش وابستگی به خودروی شخصی

وابستگی به خودروی شخصی به کاهش سطح سلامت عمومی در لندن منجر شده است. خیابان‌ها به مکان‌هایی پرازدحام، آلوده، و خطرناک تبدیل شده‌اند که امکان پیاده‌روی یا دوچرخه‌سواری را از شهروندان سلب کرده‌اند. خدمات اتوبوس‌های شهری، و مترو اغلب در شرایط پرازدحام و بعضاً غیر قابل اتکا و غیر مستقیم است. به این معنا که برای بسیاری از شهروندان، بدیل مناسبی برای خودروی شخصی محسوب نمی‌شود. دسترسی به برخی از بخش‌های لندن مدت‌هاست که تنها با استفاده از خودروی شخصی امکان‌پذیر است و هیچ گزینه دیگری برای دسترسی به این مناطق طراحی نشده است. در نخستین گام برای حل این معضلات، لندن ناگزیر است به شهری بدل شود که در آن پیاده‌روی، دوچرخه‌سواری، و حمل‌ونقل عمومی پاک، بهترین بدیل برای اغلب سفرهای درون شهری باشد. چنین تغییری نه تنها بر کیفیت زندگی و سطح سلامت شهروندان می‌افزاید، بلکه با کاستن از ازدحام کنونی، امکان استفاده از عرصه خیابان را برای فعالیت‌های تفریحی نیز فراهم می‌کند. جمعیت رو به افزایش، در سال‌های پیش رو فشار مضاعفی بر زیرساخت‌های شهری لندن وارد خواهند ساخت. ضروری است که با برنامه‌ریزی و اقدامات زودهنگام از بروز شرایط ناخوشایند در آینده پیشگیری شود. خودروهای شخصی در قیاس با فضایی که اشغال می‌کنند، نقش اندکی در جابه‌جایی افراد دارند. این خودروها سبب بروز ازدحام در خیابان‌ها می‌شوند، مبادلات تجاری و حمل‌ونقل بار را با مشکل مواجه می‌کنند.

خدمات غیرقابل اتکای مترو نیز، برنامه‌ریزی زمانی برای سفرهای شهری را مختل می‌سازد، وقت شهروندان را هدر می‌دهد و سبب می‌شود رفت‌وآمد روزانه مردم به فرآیندی ناخوشایند و پراسترس تبدیل شود. برخی شهروندان به منظور احتراز از این مشکلات عطای حمل‌ونقل شهری را به لقایش می‌بخشند و خودروهای شخصی را انتخاب می‌کنند. بسیاری از بخش‌های حومه لندن از خدمات حمل‌ونقل مناسب بی‌بهره‌اند و به این ترتیب ساکنان

این مناطق به فرصت‌های شغلی، تحصیلی، و آموزشی لازم دسترسی پیدا نمی‌کنند، انزوای اجباری این افراد، یکپارچگی اجتماعی و عدالت شهری را در عمل ناممکن می‌سازد. از سوی دیگر سالمندان و افراد ناتوان جسمی، که در حال حاضر ۱۴ درصد از جمعیت لندن را تشکیل می‌دهند، به‌طور میانگین دو سوم سایر گروه‌ها در شهر تردد می‌کنند. با پیر شدن جمعیت، لزوم فراهم آوردن امکانات لازم برای راحتی این گروه ملموس‌تر می‌شود. ناگزیر باید بر تسهیلات حمل‌ونقل شهری افزوده شود تا زمینه حضور این گروه نیز در عرصه شهری مهیا شود. طرح «دسترسی بدون پله» به متروی لندن که اجرای آن از سال جاری آغاز شده است، به تسهیل تردد این گروه‌ها در ۵۷ ایستگاه اصلی مترو منجر خواهد شد. برای دستیابی به این اهداف، شهردار لندن امیدوار است بتواند شهروندان را به پیاده‌روی، استفاده از دوچرخه یا حمل‌ونقل عمومی ترغیب کند.

محدوده بسیار پاک

محدوده بسیار پاک ناحیه‌ای در لندن است که کلیه وسایل نقلیه برای ورود به آن نیازمند رعایت استانداردهای آلاینده‌ی یا پرداخت عوارض روزانه هستند. قوانین محدودکننده این ناحیه در ۲۴ ساعت شبانه‌روز و ۷ روز هفته جاری خواهد بود و مرزهای جغرافیایی این محدوده دقیقاً بر محدوده طرح ترافیک فعلی منطبق است. از ماه سپتامبر سال ۲۰۲۰ قواعد محدودکننده این ناحیه به اجرا می‌آیند. به موجب این طرح تنها خودروهای بنزین‌سوز دارای استاندارد یورو ۴ می‌توانند بدون پرداخت عوارض ۵/۱۲ پوندی به بخش مرکزی لندن وارد شوند. خودروهای دیزلی برای ورود به این محدوده باید استاندارد یورو ۶ را رعایت کنند. تمام خودروهایی که بیش از ۱۰ سال از تولیدشان می‌گذرد مشمول این عوارض می‌شوند؛ مگر آنکه ثابت کنند حد نصاب آلاینده‌ی این استانداردها را رعایت می‌کنند. محدوده اجرای این طرح به تدریج گسترش خواهد یافت. کنترل مبادی ورودی این محدوده با دوربین انجام می‌شود و پرداخت عوارض مربوطه، از طریق درگاه اینترنتی مربوطه میسر خواهد شد. از تاریخ ۲۳ اکتبر سال جاری، تمام خودروهایی که فاقد استاندارد یورو ۴ باشند، برای ورود به محدوده مرکزی لندن ناگزیرند علاوه بر پرداخت عوارض روزانه ۵/۱۱ پوندی بابت ورود به محدود طرح ترافیک، مبلغ ۱۰ پوند نیز بابت آلاینده‌ی بیشتر بپردازند. با در نظر گرفتن درآمد متوسط ساکنان لندن که حدود ۵ هزار پوند در ماه است، دارندگان خودروهای آلاینده، در ماه بیش از ۶۴۵ پوند تنها برای تردد در این محدود پرداخت کنند که حدود ۱۳ درصد از کل درآمدشان را تشکیل می‌دهد. مبلغ عوارض روزانه خودروهای آلاینده در لندن برابر با قیمت ۱۸ لیتر بنزین است. عوارض ورود برای خودروهای آلاینده به این منظور اعمال شده است که آمادگی لازم را برای اجرای طرح ناحیه بسیار پاک در مردم ایجاد کند. در نخستین روز اجرای این طرح صادق‌خان، شهردار لندن در بیانیه‌ای اعلام کرد: «امروز، لندن سخت‌گیرانه‌ترین قوانین مبارزه با آلاینده‌ی در سطح شهرها را به مرحله اجرا درآورده است. زمان آن فرارسیده است تا گام‌های جدی برای مبارزه با آلودگی هوا برداریم. من به‌عنوان شهردار، برای پاک کردن هوای آلوده لندن مصمم هستم. باید پاسخی برای آمار شرم‌آور بحران‌های سلامت عمومی لندن و هزاران مرگ زودهنگام ناشی از آلودگی هوا اندیشیده شود.» موفقیت سامانه حمل‌ونقل آینده لندن، در گرو کاهش وابستگی شهروندان به خودروهای شخصی است.

چالش ترافیک، موقعیت لندن را به‌عنوان کلان‌شهری کارآ و پویا تهدید می‌کند. تنها راهکار بلندمدت این چالش ایجاد شبکه حمل‌ونقل شهری باکیفیت است که در مراکز تجاری، تفریحی، و آموزشی به راحتی در دسترس شهروندان باشد. مجموعه شهرداری لندن قصد دارد با اجرای این طرح ترتیبی اتخاذ کند که در سال ۲۰۴۱ بیش از ۸۰ درصد از جابه‌جایی‌های درون‌شهری به‌صورت پیاده، با دوچرخه یا از طریق شبکه حمل‌ونقل عمومی انجام شود. شهردار مصمم است که تا سال ۲۰۳۳ تمام تاکسی‌ها و خودروهای کرایه و تا سال ۲۰۳۷ همه اتوبوس‌های شهری کاملاً پاک و بدون آلاینده باشند. مطابق این طرح تمام خودروهای سواری نوبی که در سال ۲۰۴۰ در لندن تردد می‌کنند، پاک خواهند بود. تمام سامانه حمل‌ونقل در لندن تا سال ۲۰۵۰ در شرایط پاک قرار خواهند گرفت. بیش از یک میلیون نفر روزانه از طریق مترو به مرکز لندن می‌آیند و موفقیت لندن به‌عنوان یک قطب اقتصادی به این شبکه حمل‌ونقل وابسته است. آلودگی هوا یکی از چالش‌های عمده پیش روی لندن است.